

Posudek školitele na magisterskou práci B. Kočvarové:

Vliv zkušenosti s nevěrou na nastavení spodních limitů nevěry v partnerství

Autorka práce, B. Kočvarová, navazuje ve své práci na svůj předchozí bakalářský výzkum, v němž se zabývala kvalitativním výzkumem chápáním pojmu nevěra a nastavením jeho hranic v rámci dlouhodobých partnerských dvojic. Tato práce byla velmi kvalitní a rozsáhlá, autorka měla tedy při psaní nelehký úkol – neshodit laťku, již si před dvěma lety nastavila velmi vysoko. Návaznost na tuto práci nakonec hodnotím jako pozitivní, neboť se ukázalo, že se promítla do kvalitativního zpracování nových dat a vedla k vhodnější volbě otázek a jiných výzkumných nástrojů používaných v této práci (nap. Obsahy kartiček seřazovaných v této práci). Na rozdíl od práce bakalářské si pak v této práci autorka rozhovory prováděla zcela samostatně a tuto dovednost v průběhu výzkumu značně zdokonalila.

Práce, již autorka předkládá, má rozsah úctyhodných 110 stran bez příloh, v textu se objevuje málo překlepů, je psána srozumitelným a čtivým, přesto však stále odborným stylem. V textu se vyskytuje málo přeplpů, je velmi přehledně a pečlivě strukturován, citace jsou ve správném formátu a na správných místech. Kvalitativní analýzy jsou demonstrovány v podobě přehledných zajímavých tabulek s demonstrativními příklady, velmi pozitivně hodnotím i vynalézavost při ztvárnění výsledků (např. schémata k demonstraci struktury výpovědí či tabulku demonstrující seřazování jednotlivých kartiček, medailonky respondentů). Dále, velmi oceňuji teoretický úvod práce, jedná se o velmi ucelený a recentní přístup k tématu vědeckého zkoumání nevěry (citován je úctyhodný počet zdrojů, převážně zahraničních), sám o sobě by mohl být podkladem pro vědecké review na toto téma (autorka již v rámci svého studia publikovala populární článek na toto téma *Kočvarová, B., Bártová, K., Klapilová, K (2013): Nevěru vidí muži jinak než ženy. Psychologie dnes, 9.*), zejména oceňuji autorčinu schopnost detailněji nahlédnout do metodiky prezentovaných výzkumů a upozornit na jejich limity. Praktická část práce je velmi přehledně zpracována, metodika rozhovoru i analytické postupy jsou velmi podrobně popsány, autorka prokazuje cit pro kvalitativní zpracování dat a vyhledávání zajímavých nečekaných obsahů ve výpovědi respondentů (např. Struktura výpovědi o nastavení limitů nevěry, kontexty v nichž se partneři baví o nevěře, reakce na nevěru aj.). Velmi se osvědčilo i použití seřazování kartiček coby metody, jež oživí a zrychlí rozhovor na toto téma. Zpracování této části dále poslouží k vytvoření ordinální škály do dotazníků na toto téma. Dále, ač je práce kvalitativního charakteru, objevuje se zde na jednom místě i kvantitativní zpracování pohlavních rozdílů, na němž autorka prokazuje, že by zřejmě ani s výzkumem tohoto typu neměla problém – je si však vědoma toho, že vzhledem k nízkému počtu respondent a způsobu výběru vzorku mají tyto výsledky malou statistickou relevanci.

Na konci práce autorka uvádí řadu limitů vlastního výzkumu a návrhů na jeho pokračování, všechny se mi zdají smysluplné, včetně návrhu na vytvoření dotazníku (na základě výsledků této studie), jehož distribuce spolu s ostatními standardizovanými dotazníky – např. SOI) by pomohla odhalit proměnné, jež ovlivňují nastavení spodních i vrchních limitů nevěry pro sebe a partnera – toto bylo ostatně původně rovněž v plánu výzkumu, realizace již této části se však ukázala natolik časově náročná, že jsme od ní upustily. Tím se však dostáváme k nejzásadnější chybě praktické části práce a tou je způsob výběru vzorku – pro samostatně stojící kvalitativní výzkum bych si představovala sofistikovanější způsob výběru respondentů – např. na základě nějakých kritérií, jež by mohly s nevěrou souviset, třeba SOI skóre nebo délka a typ vztahu v němž se respondent nachází.

Vzhledem ke zdařilému provedení analýz, velmi kvalitnímu teoretickému úvodu, skutečně velkému osobnímu nasazení autorky pro téma a pečlivosti při psaní práce se však přikláním k velmi pozitivnímu hodnocení: **1 – 2** v závislosti na obhajobě.

V Praze, 2. 2. 2014

Mgr. Kateřina Klapilová, PhD.